

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminecă.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

strada Carolinei Nr. 5.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.
Pentru România și străinătate:
Pe an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.
Abonamentele se plătesc înainte.

Proprietari și editori:

Dr. Eusebie Antonovici, cand. de adv.
Valerian Halip, notar.
Constantin Jescu, țaran.
Vasile Maghior, paroh.
Dorimedont Vlad, inv. sup.

INSERTIUNILE:

Un rind peti sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de peti 50 bani.

Prenumeratiunile se primesc la administrație; Inseratele la „Societatea tipografică bucovineană” în Cernăuț.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Un număr costă 20 bani.

Cernăuț, 1 Iunie 1907.

De mă voi scula pe mulți
am să popesc și eu...

C. Negruzzi, Alexandru Lăpușneanu Vodă IV.

Cu finalizarea alegerilor activitatea agitatorilor a încetat și acum începe activitatea nou aleșilor deputați. Lucru firesc că în această activitate ori care deputat năzuește să fie condus în prima linie de principiul de ași asigura în cercul său electoral simpatiile alegătorilor, și anumea atât acelor, cari l'au sprijinit, cât și acelor, cari l'au combătut. Cel puțin așa dictează rațiunea.

Și pe cât ne este cunoscut, nou aleșii deputați, conduși de acest principiu, au și început a se pune cu alegătorii lor în legătură, în scopul de ași procura datele necesare pentru aducerea la îndeplinire a programului, pe baza căruia și-au pus candidatura, și de a se achita cu încetul de promisiunile date alegătorilor. În orice caz însă toți au început o activitate *pacimică*.

Numai unul din nou aleșii deputați, unul care totdeauna a fost mîndru de a se putea deosebi, de ceilalți muritori prin extravagantele sale, a început o activitate diametral opusă principiului, la care aderează ceilalți deputați o activitate care numai liniște și pace nu ni va aduce; acest unul e deputatul cercului electoral Gurahumorului-Solca, e *Aurel Onciul: așa zisul deputat țărănesc*. Născut din părinți fii de preot, acest bărbat preoțimea noastră o îndușmănește cu o ură și o patimă, de cari însuși străinii se miră. Din pornirile sale ese evident la iveală că el aceasta n'o face, cu scop de a îndrepta pe unul sau pe altul din acest corp, ci cu vădită intenție de a nimici vaza și trecerea preoțimei în ochii poporului.

În campania electorală recentă preoțimea, care pe baza culturii sale superioare pînă acuma a fost chemată să steie în fruntea tuturor mișcărilor poporului nostru, a celor culturale și confesionale, i-a făcut d-lui Onciul opoziție atât de hotărîtă, încît D-sa numai prin înțelegerea mijloacelor celor mai condamnabile și duple ce a cheltuit o sumă enormă, a reușit cu o majoritate de voturi proporțional destul de mică.

Ca recompensă dl Onciul a jurat preoțimei noastre răsunare strașnică.

Chiar a două zi după balotaj ni s'a oferit tristul spectacol de al

videa și auzi pre nou alesul deputat strigînd în gura mare prin toate localurile publice din capitală, localuri unde D-sa petrece cu predilecțiune, că acuma va arăta el preoțimei puterea sa; cu fața aprinsă, cu ochii încruntați, făcînd chiar clăbuci la gură, l'am putut auzi zicînd, că nu se va liniști, pînă nu va aduce poporul într'acolo, ca să stupească preoțimei în față și să arunce după preoți cu pietre; idealul și rostul său pe lumea asta e numai nimicirea preoțimei; în fiecare zi va mîncea cite un popă fript și restul, împărțindu-l în trei părți, pe una o va trimite la mănăstire, a doua, după ce-i va fi ras barba și mustețele, o dă din slujbă afară, ear partea a treia o s'o bage la crîmnal.

Acestea le striga cu o voce atât de stridentă, încît trebuia să crezi că ai înaintea ta ori pe *un nebun*, sau pe *un bețiv* de tot turmentat.

Deprinși cu fel de fel de injurături și amerințări din partea democraților, am trebui noi numai decît să trecem preste astfel de espectoratiuni la ordinea zilei. Și am face-o, dacă nou alesul deputat ar fi vorbit astfel de vorbe numai prin localurile publice din Cernăuț. D-sa însă acestea vorbe le-a rostit și înaintea poporului prin cele comuni, D-sa a determinat'o și pre maica sa, remasă văduvă după un preot gr. or. și profesor la facultatea teologică dela universitatea din Cernăuț și însași fiică de preot, a rosti asemenea vorbe în gura mare; ba chiar să se mîndrească cu fiul ei, care zice că-i în stare să facă astfel, de nădrăvănii.

Împrejurarea asta ne silește să cercetăm cari sînt cauzele unei uri atât de neîmpăcate din partea lui Aurel Onciul contra preoțimei noastre și urmările produse prin ținuta sa ostilă preoțimei în masele poporului nostru.

Dela înjghebură partidului democrat încoace, sînt acuma 3 ani, am putut observa un curent îndreptat contra preoțimei noastre, cu intenția de a nimici vaza ei și totodată de a ridica vaza stării învățătoresci la un nivel mai mare. Acest curent a fost introdus de întemeitorii acestui partid, de Aurel Onciul și Florea Lupu, cari, cunoscînd că preoțimea din țară stă pe aceeaș treaptă de cultură ca și

Domniile lor, au presupus cu drept cuvînt, că aceasta nici cînd nu li va presta servicii de slugă la dirloagă, întru ajungerea scopului de a acapara toată puterea în mîinile lor. Deci și-au căutat alte elemente mai accesibile șopozatelor demagogice și au căutat atîta, pînă li-a succed să afle uneltele oarbe pentru propagarea mișcării lor în ceata tinerilor învățători, pe cari cu vorbe dulci, cu promisiuni de tot felul, mai ales însă cu promisiuni, de a li mări lefurile astfel, ca să fie egali cu funcționarii statului, i-au ademenit să se înhame la carul politice de interese pur personale.

Cu armata asta domniile democrații au început fără orîșice cauză vajnică o luptă de tot patimașă contra tuturor clementelor conservative, în prima linie contra preoțimei. Și lupta asta au început'o ei cu atîta forță și cu atîta deconsiderare, încît aceste elemente, uimite de vijilia ce a venit asupra capului ei, s'a dat sperieată în lături, lăsîndu-li democraților teren liber. Cu toate astea organul lor de publicitate »Voința poporului« n'a încetat de a publica serii întregi de articoli, din cari neconcent se auzea refrenul: »ferește-te popor, de preoțime, căci ea îți este cel mai mare dușman«. Ba, au fost puși vr'o cițva învățători la cale să adreseze poporului și o scrisoare deschisă, în care aristocrația și preoțimea noastră e făcută de batjocură. Și scopul acestei acțiuni? Nu era altul decît procurarea de sinecure pentru dl Lupu și familiații săi după ce vor fi pus mîna pe cîrma țării.

Și scopul și l-au ajuns. Dl Fl. Lupu deveni prezident la banca țării, membru în comitetul țării, membru în consiliul școlar ș. m. a. posturi cari îi aduc D-sale un venit anual curat de 24000 coroane, pecînd cumnații săi, Aurel și Tit Onciul, deveniră deputați în consiliul comunale, în dieta țării, ba cel dintii deputat și în senatul imperial.

În calitatea lor de deputați, ori de au făcut ceva pentru folosul obșteșc, vom discuta de altă dată; pentru folosul lor propriu însă știe toată lumea că au isprăvit multe, dar că mai multe încă aveau de isprăvit.

Știînd prea bine, că ceea, ce mai au de isprăvit, numai atunci vor putea isprăvi, dacă vor rămănea la

putere, la alegerile recente din senatul imperial, democrații s'au întrepus cu toată puterea pentru reușita candidaților democrați; dar norocul i-a părăsit; din cinci mandate au cucerit numai unul și acesta cu jertfe colosale, jertfe aduse diu punga democraților și jertfe impuse poporului nostru.

Va sa zică democrații tot s'au ales măcar cu un mandat; dar poporul cu ce?

Preoțimea, a cărei vază cu toate sforțările »V. P.« nu a putut pînă acuma fi nimicită, a fost în campania asta electorală un obiect de un atac grozav din partea democraților prin uneltele lor, prin învățători; a fost atăcată cu armele cele mai murdare pe toate terenele sale de activitate; pînă și interiorul bisericeii n'a fost cruțat.

Poporul a fost așfițat contra preoțimei, îndemnat la mituire, la necinste, la bătăi, la șiretlicuri și mai presus, la beții.

Momentan domnește în poporul din cercurile electorale Dorna-Cîmpulung și Gurahumorului-Solca o astfel de destrăbălare, încît chiar și învățătorii, acei cari au contribuit atât de mult la această stare, sînt pătrunși de fiori reci cînd se gîndesc la viitor. Și *acestea toate de dragul unui bărbat*.

Putea-va oare acest bărbat cîndva să-și deie sama de faptele sale criminale față de poporul romin; putea-va acest bărbat cîndva să delătore destrăbălarea, desorganizarea și demoralizarea vîrîtă de el cu de-a sila în popor; pute-va d-sa repara daunele materiale ce le suferă poporul din cauza acestei stări?

Dacă ești, d-le Onciul, un prietin atât de mare al poporului, grijește pentru pace în cercul d-tale electoral și lasă-te de mîncatul popilor fripiți și disciplinarea acestora, căci cine sapă groapa altuia cade singur în ea.

Vegri.

Să ne trezim!

Alegerile sau sfîrșit. Învîgători sau învinși, toți se simt ușurați, căci siguranța peirii e mai suportabilă ca neliniștea îndoielii.

Reflexiuni pe urma alegerilor nu se fac, căci toți sînt blazați, obosiți, de interesul prea viu, care l-au manifestat nenumărate săptămîni. Suprafața e liniștită, ca oglinda mării; e o liniște, care aduce aminte — nu a pace — ci a moarte.

Dar și liniștea aceasta e aparentă — căci ce fierbe și clocotește înlăuntrul nu știe nimeni, nu vrea să știe nimeni.

Și totuși, prin harhățul străinilor, în sgomotul infernal, cu care se ciocnesc patimele noastre »politice«, pare a pătrunde încet, adînc, un glas tainic, un glas care, dacă l-am auzi mai deaproape, ni-s'ar încrîncena carnea pe trup: »glasul țărănimii, glasul celor ce ne hrănesc, acelor ce rabdă mai mult ca Christos și totuși nu se plîng, acelor, cari ne-au păstrat prin veacuri, neștirbite, datinele și dulcea limbă străbună, dar cari azi sint frinți, girbovi de muncă, foame și îndelungă asuprire, un glas care deobște e duios, dar furtunat la minie, glasul țărănilor ce răscolește din an în an brazdele negre, îngrășate de singele strămoșilor și de sudorile părinților lor: »Voi domnilor, colo la țîrg, cari aveți copii puțini, și curți cu sute de încăperi, nu uitați, că nouă ne-o dat Dumnezeu copii mulți, iar colibele noastre sint mici, sărăcăcioase, și crivățul ne frige amarnic iarna, iar vara ne plouă în colibă, nu uitați, cînd vă culcați în pat de puf, că noi dormim pe pietre și avem la căpătii adeseori cărămizi, voi, pe cari vă tură somnul, îngîmdu-vă cu visuri de plăcere și dragoste, aminte să vă fie, că noi nu putem adormi seara în grija zilei de mîine, care ne va aduce iarăși chin, nevoi, cămătări. Împăratul, în mila lui, a socotit să ne îndrepte soarta, și ne-a dat voia să ne alegem oamenii noștri în sfatul său. Ce folos? Noi am dat glasul celor, cari se făleau că sint oameni de ai noștri, și — astăzi, au trecut ani de atunci, noi tot săraci, tot proști, tot năcăjiți am rămas. A venit iarăși sorocul de alegere, noi am dat glasul unde am gîndit că-i bine, și îi rugăm frumos pe acei, ce au avut norocul să ese aleși, să poarte grijă de nevoile noastre, căci dacă sint fețele lor palide și oflitate de nopțile petrecute în plăcere și desfrîu, ale noastre sint galbene și brăzdate de năcazuri fără de număr. Ei se laudă că ne-au trezit din somnul neștiinței, dar să știți, că mai bine tăceau, dacă ne-ar fi lăsat, proști. Căci ne-am trezit numai, ca să vedem mai bine, să simțim mai grea crucea, ce o purtăm, ne-am trezit ca să vedem cît de sus sinteți voi, și cît de urgișiți sintem noi, să vedem, că mulți din voi, cînd se apropie de noi în haina mielului blind, nu sint alta decît lupi nesățioși. Voi, puținilor, dar aleși, cari nu sinteți intinați încă de iubirea bunurilor, ciștigăte pe nedrept, din sfînta noastră muncă, fie-vă milă de noi!«.

Țărănimea e greul națiunii, masa compactă, indistructibilă, care e în stare a rezista orișicînd potopului străin, cu care sintem tocmai noi mai mult binecuvîntați, ca alte popoare. O pătură cultă, național crescută, ar trebui dar să înțeleagă, că poate fi numai atunci conștie de datorile ei față de neam, dacă îngrijește mai mult, ca de ori ce, de soarta țărănimii obișnuite.

Pină acuma nu sa făcut aceasta. Dacă o parte din așanumita inteligență, sa coborît în bojdeuca sărăcăcioasă, cu misiune vezi doamne apostolică, a făcut-o aceasta vădit din interes politic.

E natural dar, că au fost primiți cum se și cuvine, și roadele sint după chipul și asemănarea sămănătorului. Astăzi multă agitajunilor electorale nemai pomenite, țărănimea e în mare parte educată și instruată »politicește«, dar e mai, mai pierdută naționalmente.

Poporul e trezit, dar fără conducător, fără oameni, căci învățătorimea în mare parte a grijit ca preoțimea să piardă

din vaza sa, pierzînd și singură întreaga încredere a poporului, în care să-și poată pune încrederea, pe cari să-i stimează și să-i iubească, el să află azi într'o stare anarhică, care numai spre priință nu-i poate fi.

Cînd se va trezi pătura noastră cultă, — care în mare parte dă pe față un cinism și o indiferență revoltătoare — din letargia ei și a simți și ea, că are o misiune mai nobilă, pe acest bulgăr de pămînt, atunci poate, poate să nădăduim în sosirea unor vremi mai bune. Dar să nu fie prea tîrziu!

Ion Ionașcu.

„APARAREA NAȚIONALĂ“ ÎN ȚARA.

Din Mahala.

Stimate d-le redactor!

Rugăm să binevoiți a primi următoarele știri în gazeta D-voastre »Apararea Națională«.

Din bătrîni am apucat zicala, că ferice de acel sat, care are un preot și o școală, căci locuitorii din astfel de sat au de cine să fie povățuiți.

Și cu drept cuvînt spuneau bătrîni nostri astfel. Preotul și învățătorul sint bărbații, cari răspîndesc lumina între poporenii, cel dintîi arătîndu-li calea dreptății și al doilea învățîndu-i carte.

Cum a fost prin alte sate nu știm, dar la noi pină nu de mult, doamne bine mai era. Și acuma n'ar fi rău, dacă aceste capuri sătești și-ar griji numai de trebile lor.

În sat avem preoți, cari fac cîinste la toată preoțimea, avem preoți, pe cari, se pare, că chiar Dumnezeu ni i-a trimis, așa-s de cu tragere de inimă pentru popor și așa de bine ne povățuiesc în toate trebile noastre sătești și gospodărești. Întreg satul ni dorim ca să fim și noi și copiii noștri părtași numai de astfel de preoți și să auzim că și celelalte sate se fălesc cu preoți tot astfel de buni.

Și învățători am avut buni, căci la noi cea mai mare parte din sat, femei și bărbați, știe carte.

Și acuma ar fi buni, numai dacă s'ar lăsa de trebile politice și ar griji mai mult de luminarea copiilor noștri.

Pină înainte de alegeri învățătorii noștri erau drept învățători ai poporului și pentru luminarea poporului mergeau mină în mină cu preoții noștri.

Cum au venit alegerile numai ce am văzut că învățătorii, spre fericirea satului însă nu toți, ci numai cei mai tinerei, cari încă nu-și pot da sama de toate faptele lor, au început a se feri de preoți și a învăța oamenii să meargă la alegere numai pentru dl Cuparenco, căci numai acest domn e vrednic să steie în sfatul împăratesc, ziceau ei.

La alegeri noi am ascultat de poveștile altora și am glăsuț mai toți pentru dl Isopescu și acum credeam că și domni învățători or lăsa politica și s'or apuca de lucrul lor.

Dar țî-ai găsit-o. O samă din ei au început chiar acuma a pismui pe părinții acelor copii, cari au mers cu dl Isopescu.

Așa s'a întîmplat săptămîna trecută, că băietul lui Dumitru Toderaș, care a mers cu Cuparenco, a repezit pe băietul lui Georgi Hostiuc, care a mers cu dl Isopescu, încît s'a sfărîmat un geam din școală.

Învățătorul Cudla, căruia i-au spus toți copiii, că la spargerea geamului e numai Toderaș de vină, a hotărît însă ca Hostiuc să plătească geamul și anume 1 cor., și pină nu va fi coroana plătită, l-a depărtat pe Hostiuc din școală; iar

băietul lui Ilie Doros care tot cu dl Isopescu a mers, a fost depărtat dela școală sub cuvînt că cămeșa-i este neagră, cu toate că mai era și alți băieți cu cămeșile negre. Am ruga pe dl superior Scalat pe care-l cunoaștem de mulți ani de om de tot cîștit și pe consiliul școlar din sat să facă rîndueală cu lucrurile astea, căci ar fi păcat din pricina unui băietandru, să ni stricăm trailul.

Mai mulți gospodari.

Din Țureni.

In atențiunea consiliului cultural al țării.

La stăruința comitetului cultural al țării li s'a pus la mai mulți învățători la dispoziție, afară de grădina lingă edificiul școlar și cite o grădină, cu scopul că acestea să le întrebuițeze pentru cultivarea de pomi, în special de meri, peri, perji, prune, etc. pe cari apoi au să-i împărțească între poporenii, ca în modul acesta poporul să ajungă la pomete. În multe sate învățătorii, cărora li s'a încredințat conducerea acestor grădini își împlinesc datorințele; cultivă pomi roditori și apoi îi împărțesc la popor, fără ca să ceară un ban. Așa-i prin alte sate.

La noi învățătorul Vogel, om de legea noastră, încă are pentru treaba asta o grădină de 10 prăjini și cultivă niște pomi roditori, de numai îți ride inima; căci d-sa tare bine se pricepe la treaba asta; dar ce folos; d-sa pomii cultivați nu-i dă la poporeni din sat, ci îi vinde la România. În primăvara asta acest învățător a vindut peste 170 pomi la un proprietar din România. Ori de a tost el împuternicit la lucrul ăsta, noi, neștiind, ne adresăm către consiliul cultura al țării cu rugarea să ni deie răspuns ce avem de făcut, ca pomii acești să rămînă în mîna poporului.

Mai mulți gospodari.

Din Mănăstirea-Humorului.

Onorate d-le Redactor!

Rog a binevoi a primi următoarele șire: Tot se aude din bătrîni, că amu îi lumea de apoi. Și chiar acuma se vedește asta. S'au aflat niște filosofi, cari s'au uitat mintea nu știu pe unde. După ce au gătit-o cu toate cele și au rămas perduți și cu rușine și pentru că nu mai au avut ce birfi în voința poporului gazeta cea mintuoasă despre părintele Isidor Zavadoschi, au început chiar cu harțați părintelui minciuni, dar fără nici o adevărîță. Drept aceea este că părintele Zavadoschi fiind așa năcăjit cu totul aice la munte de harțat, a trebuit să se ducă odată spre țară că doară mai sint oameni în lume nu numai aici în Mănăstirea Humorului. Și s'a oprit prin Boian sau prin satele învecinate de lingă Cernăuț. Aice în Boian s'au găsit o nenorocită de femeie fiind fără bărbat cu 2 copii, adecă un băiet și o fetiță. Băietul avea cam vr'o 10 ani, vra să zică a putut ca să meargă cu 3 vituțe la păscut. Dară el fiind guriș și îndărăpnic fără trică dela părinți nu era nici de-o treabă, nici măcar două paie nu voia să rădice. Părintelui nu-i era nici de un folos și-o pus la cale să-l deie la alt om în slujbă, că doară părintele nu putea să-l hrănească și să-l îmbrace deageaba, pînea nu crește pe piatră și straietele nu se iau din drum. Da par'că la alt gospodar o slujit? Din coadă de cine nu mai faci sită de mătăsă, mai mult pagubă decît folos îi făcea și de aceea a zis gospodarul că nu face să ție așa un băiet netrebnic pe lingă casă.

Femeia văzînd că nu-i șagă cu netrebnicul de băiet a trebuit să meargă

la satul ei, pentru că nime nu i datoriu să-i ție bachurii ei. Dară ce folos că cineva s'a apucat și n'o lăsat asta așa ci i-a mai făcut coarne, miuciună de 12 lăcătuită, nu mințiți, că pe urmă sinteți descoperiți! Eu am fost și sint de față și toată nădejdea o am în părintele. Nu-i drept că băietul a rămas în coteț. Nu-i drept că au mîncat mult. Rușine vecinilor cari birfesc vorbe ne-coapte.

Nu-i drept că nu plătește la vreme, căci un părinte și un preot bun ca domnul Zavadoschi știe ce i-se cuvine unui harțat care-i cu priință cătră stăpin. Dacă cineva au părăsit slujba la vremea lucrului au așteptat încă rugați să vie la rufiuală, părintele n'a avut nevoie să îmble după ei. Eu pină amu singur nu l'am știut pe domnul părinte Zavadoschi dintr'o depărtare așa mare, dară văd că-i om cu tragere de inimă și cu suflet și inimă blindă. Cînd m'a luat dela Mahala în simbrie înainte de un an mi-a plătit pe jumătate de an înainte și mi-a dat preț bun pe an și mare bine mi-a mai prins, Dumnezeu să-i ajute, că eram dator cu bani și avea să fie rău de toată casa noastră. Dară și eu îmi dau silință și sint de băiet mic în slujbă, dară cel ce nu lucrează nici să nu minince însă mie să-mi deie pace să trăiesc cum pot. Cine întinde vorba cu harțați, tot la hărgăție se trage.

Mai departe nu-i drept că oamenii au strîns grițari la grițari și au dat nenorocitei femei din Boian de drum, că ea dela domnul părinte au căpătat bani de drum. Și domni ceia cari se leagă de harțați să știe și Landeschulratu de dinșii, că îi învățătorii și poftim frumos ca să nu ni-se mai întîmple de aceste din partea domniei lor, că nu li-a merge bine. Nici harțații nu se iau din drum și ei is oameni cu suflet ca și alții. Vă rog nu vă supărați că am întîrziat cu răspunsul că așa-i primăvara is cam încurcat cu lucru.

Cu toată stima

Constantin Burcoschi,

din Mahala, harțat la părintele Isidor Zavadoschi din Mănăstirea-Humorului.

Primiți Vă rog în coloanele prețuitului D-voastre jurnal următoarele:

Din întîmplare am primit abia alaltăeri numerele din »V. P.« dela un sătean al meu, cari toți au voit să-mi îndosască Voința ca să n'o citesc și astfel mă grăbesc a răspunde scriitorilor din »Voința Poporului«.

Mai întîi mă îndrept cătră stimatul subsemnator al articolului din Nr. 22 p. 7. domnul învățător Simion Medvighi, care este și urzitorul articolului din Nr. precedent.

D-le inv! Articolul din »Dreptatea« nu au izvorit din pana mea dară eu am fost acela care am arătat o carte de restituire unde ești Dumiată iscălit că ai luat ca visternic 12% la sută. Oare D-ta, care te provoci la adunarea generală în care doară stau bieți țărani ce nu știu statutul și să încred în capul superior al D-tale — nu cunoști statutele și nu știi că o adunare nu poate hotărî ba nici exista contra înțelesului legii nici al statutului pentru bănci raiffeisiane.

Pentru ce primești D-ta dela țărani simbria de 120 fl. anual doară sigur numai pentru că se substituie neștiința lor cu a D-tale înțelepciune superioară.

D-ta scrii: ... »care se crede îndreptățit de a lua de haram și dela bănci raiffeisiane, precum ia dela morți și dela cei vii, ca să-și șteargă botul, căci doară Mănăstireni nu sint atît de răbdători,

precum i-au fost Voronicienii să-l ție pe un putrigai cu casa-i hamnisită în spațele lor.

D-le Medvighi! D-ta ești vestit în țară de un patimaș. D-ta când vezi pe un preot te aprinzi ca și curcanul când vede culoarea roșă. Eu am luat pentru un sărman văr al meu dela bancă vr'o 50 fl. împrumut și am plătit 12 la sută pentru el ca și la băncile jidovești; dară stau destul de bine cu creditul meu personal și pentru o sumă înzecită, eară D-ta, care ai luat vr'o 800 cor. dela bancă cu ce le vei plăti? Și ai avut îndrăzneală de a mai cere mai multe sute dela bancă pe baza datoriilor imense private cele ai!

Vezi d-le cum se potrivește espresia D-tale »să-și steargă botul« căci cam așa au zis țărani cind ț-au refuzat împrumutul.

D-ta zici că mănăstireni nu sînt răbdători, este drept, dară numai în înțelesul că nu față de persoana mea ci față de D-ta. Știi doară d-le cum te-au apucat Duminiță la 19/5 pe imășal țărani la treabă cind vroai să-i asmuți asupra mea? Aduți aminte de cuvintele lor cind ț-au arătat drumul spre casă cu rugămintea să te duci în grabă ca să nu se adeverească că sînt ei bătași după cum i-ai făcut în gazetă.

Știi ce ț-au zis în față femeile, că ai luat florini pentru bumbac și nici bumbac nici florin nu au mai văzut. Mănăstireni nu sînt răbdători D-ta o știi căci dovedesc ferestrele sparte a D-tale. Eară dacă sînt eu hamnisit, atunci de ce ai primit d la mine coșărci de colaci de repețite ori și primește și internatul de țetițe regulat la sărbători saci de colaci, și-i mîncă acolo și a D-tale copii? Oare cine-i hamnisit d-le fără pic de rușine, omenie și recunoștință?

D-le! să mai grăim o vorbă serioasă! D-ta zici în gazetă: »... cu abnegare am sămănat pe unde am fost tot felul de bunătăți prin urmare și în Mănăstirea-Humorului...«

Drept este d-le învățător Medvighi că D-ta ai sămănat bunătăți. În toate comunele ai început-o dela cap așa în st. Ilie cu părintele Cercavski, în Valeasacă cu prea bunul părinte Dimitrie Pașcan ca n'au votat să-ți împrumute bani dela discosul bisericesc și ai ajuns cu D-sa pînă la tribunal în Suceava, în Baiasești cu p. Siretian Ilarion, în Mănăstirea-Humorului cu p. George Boca dela care ai forțat un împrumut personal de 600 cor. și ț-au refuzat; apoi cu mine pentru că ț-am refuzat a depune banii discosului, cam 2500 cor. în banca din loc unde D-ta ești visternic. Ei bine să vedem ori de am avut dreptul de a refusa depunerea. Eu am prevăzut că banca va servi la timpul său în minele D-tale de un mijloc mîrșav de agitație pentru scopurile D-tale.

Eată argumente:

1. După cum mi-au spus Simion Macovei — care are 100 fl. împrumutați dela bancă, D-ta în ziua alegerii dimineața la oarele 7¹/₂ ai venit la poarta lui și i-ai pomenit de banii împrumutați, și numai că au tăgăduit țidula de votare zicînd că-ila feciorul său, a scăpat de D-ta.

2. Lui Domențian Macovei i-ai arătat banca de o sută de fl. că-i vei da-o la cererea sa împrumut dacă va da țidula sa să io scrii D-ta.

3. Vasile Macovei și Puițan s'au jăluit mie înaintea martorilor Vasile Hojbotă, George Buburuzan și mulți alții, că ai făcut batjocură din țidulele lor.

Pot să înșir mulți ilegalități comise de D-ta. Vezi d-le Medvighi de ce nu am vroit eu ca să agitezi și cu banii bisericești? Oare să vedem ce bunătăți ai mai sămănat prin M.-Humorului. Ca conducător a școlii ai fost așa de necolegal față de subînvățătorii D-tale, că n'au mai fost chip pentru ei de a sluji mai mult de un an ba chiar citeva luni. D-ta ai făcut abuz de puterea oficioasă ca față de dl Vacareanu, care-ți era ghimp în ochi pentru că era junimean. Cite scirboase scene nu le-ai provocat D-ta cu cunoscuta-ți sămîntă de bunătăți. Pe aici ai părăndat vr'o 5 învățători în clasă!

Oare ce mai poate deprinde copilul care schimbă cinci inv. într'un an. Căci unul predă învățămîntul în mod inductiv, altul deductiv, altul intuitiv, altul empiric altul cu argumentum hominem și copilul cu ce s'au pricopsit!?

Cateheților le faci imposibilă împlinirea datoriei lor, căci cind vine la școală află ori numai 10° R. și copiii clătănind din dinți sau orariul (bietul instrument năcăjit) arătînd un cuart și cici minute mai mult (pe cind toată lumea are cu atîta mai puțin.) copiii nicăiri, eară în cartea săptămînală mînjeli de ale D-tale nemai-pomenit de arogante ca acele din anul 1904/5 asupra p. George Boca și 1906 asupra mea.

D-ta crezi ca poporul spre semn de mulțumire i-ți va săruta mîna!

Să vedem pentru ce! Ai clopoțel la școală și nu vroesti să-l suni. Copiii dacă vin ceva întirziată află ușa școlii încuiată și ei capătă absențe și pedepse. De unde ai dreptul D-ta să încui ușa școlii în timp de învățămînt și să privești copii întirziată tot din cauza D-tale pentru că nu ai sunat clopoțelul — de neapăruți, D-le aceasta este ilegalitate!

D-le Medvighi! eu cel atît de birfit de D-ta am colectat după cum colectez și azi bani în biserică și am cumpărat 12 sumanele la băeți sărmani. Eu ț-am informat scrisual să-mi trimiți 12 copii vrednici la cancelaria parohială! D-ta nu ai făcut nici atîta bine ia copiii goi și au umblat bieții toată eara tremurînd de frig. Numai să nu-ți sărute poporul mîinile? Ți-au și dat semne de vie dragoste cind te-au petrecut o sumedenie de oameni șuerînd și fășcînd dupa D-ta în Humor (după mărturia-ți proprie înaintea d-lui Longhin Buburuzan). Mie îmi mai sînt cunoscute argumente palpabile cari adeverească iubirea ce o ai în popor și speranța că-ți va săruta mîinele!

D-ta d-le! care ai crescut cu colaci dăscălești căci mi se pare că tatăl D-tale să fie și astăzi dascăl bisericesc nu știu unde peste Prut, ești așa cinic (fără rușine) că hulești starea din care ai eșit și crescut ca elementele cele mai depravate.

Fie-ți rușine fiu rătăcit!

Aceste scrise, cari toate sînt adevărate și nu calomniile infame isvorite din o inimă plină de venin ca articolii din »Voința« (Nr. 22 pag. 5 scriși de D-ta și cumnatul D-tale cel vestit din Voroneț Costan Gemenariu, ar trebui să fie în serioasa atențiune a înaltului consiliu școlar al țării, căci numirea învățătorului este de a lumina norodul prin învățatură conștiințioasă în școală, eară nu asmuțarea norodului asupra conducătorilor săi firești a preoților într'un mod precugetat diabolesc și bine organizat servindu-se de bancă, cabinet, arcășii, în mod murdar spre a ajunge scopuri mîrșave și egoiste!

Spune d-le sămăntor Medvighi, ciți băeți ai luminat D-ta așa ca să-i fi băgat la gimnasia cită vreme ai sămănat bunătăți în M. Humor? Nici pe unul și D-ta

nu te rușinezi înaintea publicității să te fălești așa de tot întrecut?!

Dară dacă aș urma tot așa, și am mult material, unde voi ajunge — pînă acum mi-am trecut deja prea multă negreală din calimăr!

Dară încă una prea vrednice dascăl Medvighi! cel cu ochii plinși ca vulpea (propriele-ți cuvinte!) Eu vulpea n'am văzut'o plîngînd doară de mila cucoșului prost și fâlos cind i-au sucit grumazu!

Isidor Zavadozski,
preot în Măn.-Humor.

Declarație.

Onorată redacție!

Iscîndu-se nedumeriri despre ținuta mea în ultima campanie electorală, vă rog să publicați spre apărarea smereniei mele următoarele șire. În 15 Februarie a. c. s'a ținut în Cimpulung faimoasa adunare publică, în care au îndurat »pseudo-democrații« primul lor dezastru la noi. Pe atuncia se zvonise prin oraș, cumcă dl Teodor Stefanelli neobținînd concediul cerut nu mai candidează. Întrînd eu în sala comunală, unde afla loc adunarea, cam întirziat am ajuns tocmai la momentul, cind cantorul local Georgi Hutu proclamă pe dl conte Bellegarde ca candidat. Întrebai pe intelectualii prezenți de cauză — pot numi la trebuință și persoane — și mi se răspunse, că candidatul comitetului național nu mai vine și deci s'ar fi luat refugiu la dl conte. În această situație priveam candidatura acestuia de fapt împlinit și cunoscînd calitățile și filoromînimul d-sale pronunțat, n'am ezitat atuncia a-l accepta pentru caz, că dl Stefanelli s'a fi retras. Atuncia s'a întîmplat scena cunoscută cu dl Aurel Onciul, care după un sistem practicat deja la alegerile dietale în contra candidatului nostru Dr. Emilian Criclevici căuta să spargă adunarea cu ajutorul unor aderenți aduși anume dela Dorna. Provoacă fiind de cei din juru-mi, care cunoscînd temperamentul meu, au recurs la un procedeu vehement, urcai repede tribuna și-i răspunsei d-lui Onciul în numele comitetului național, caracterizînd în termeni puternici demersurile sale politice și plecîndu-mă voinței obștești — un princip, de care mă țin totdeauna în chestii politice — mă declarai înțeles cu candidatura d-lui conte Bellegarde însă sub condiția c'ar merge pe programul național. Spre acest scop propuse apoi vornicul din Fundulmoldovei Teodor Leuștean o întrebare imediată la dl conte și acuzîndu-se și dl Onciul cu credincioșii săi acestei păreri s'a spart adunarea.

Cîteva zile după aceasta sosi declarația d-lui Teodor Stefanelli cu primirea mandatului. Vă puteți închipui consternația noastră a acelora, care optima fide crezuseră în repășirea d-sale! Confuzia ce s'a iscat apoi chiar în sinul comitetului districtual va pricepe acela ce cunoaște corespondența, ce s'a urmat apoi între acesta și comitetul central din Cernăuți. Constat aice, că dl conte n'a primit candidatura oferită de adunarea din 16 Februarie a. c., ci din contră ar fi declarat, dacă i-am putea crede d-lui Onciul și »Voinței Poporului«, că ar comite prin aceasta un rupt la corpul nostru național. Aceasta a durat vr'o 2—3 săptămîni, pînă ce însfirșit după ce pe baza acestei abziceri, am fost proclamat pe dl Teodor Stefanelli, ne surprinse știrea, că dl conte ar fi dispus »să primiască alegerea, însă fără să candideze«. Într'o așa împrejurare mi-a da drept orișicare om prudent, că pe noi, care înainte de toate ținem la

partid, așa o declarație rezervată și cam circumspectă, nu ne-a putut satisface.

Un atare procedeu, fără program detaliat, ci numai într'un mod mistic și apoi trimbițat de cițiva lipași ca dl Tigran Pruncul (armean), Teofil Lupu (Onciulist) et tutti frutti, a trebuit să fie combătut din punctul de vedere pur național. Că aceasta s'a efectuit cu cea mai mare obiectivitate și că dl conte a fost aproape îndumnezit de noi pentru binefacerea sale, vor dovedi curcurile largi ale alegătorilor.

Cu toate acestea organul d-lui Florică Lupu m'a insultat în două numere consecutive pentru ținuta mea din 15 Februarie a. c. și nefiind deprins a mă lăsa batjocurit i-am intentat proces de presă, al cărui rezultat îl aștept la terminul din 5 Iunie a. c. Voi reveni atuncia asupra obiceiului cuconașilor dela »Voința Poporului«, de — a înjura în tot — ce nu li convine, fără frîu și critică. Aceiași »Voință« n'a reproșat d-lui Aurel Onciul, pentru-că a aderat la candidatura d-lui conte Bellegarde în modul indicat, nici d-lui Florică Lupu, care și el a aprobat-o, nici familiantului acestuia din Cimpulung, care în ruptul capului a vulgarizat-o, ci s'a acățat de mine sărmanul, care am păcatul principal, de a li fi arătat d-lor democrați urmările politice lor nefaste.

Ținuta mea am rectificat-o la timpul său atît în jurnalul local de aicea, cît și la adunarea bărbaților de încredere din Cernăuț din 25 Martie, și cu toate acestea mi se comunică, că mă poartă și pe mine în gura lumii cernăuțene. Cine cunoaște ținerea mea la partidul popular, unde mi-am jertfit chiar existența, nu va trage la îndoială cinstea mea politică, care doară nu se mărginește la un cult de persoane, ci la principii de partid și de națiune.

Cimpulung, 30 Maiu 1907.

Dr. T. Bocance.

Dela frații din Ardeal.

Săptămîna trecută e bogată în evenimente importante pentru viața națională și bisericească a Romînilor din Ungaria.

În zilele trecute casa magnaților a votat proiectul cel cu tendințe josnice a lui Apponyi, în urma căruia să va curma în timpul cel mai apropiat firul vieții a celor 2274 școli confesionale (după raportul ministeriului de culte și instrucțiune pro 1901/02).

Tot în decursul săptămîinii acesteia sau întrunit soboarele bisericești, numite la noi »sinoade eparhiale« spre a desbata afacerile bisericești și școlare din cele trei dieceze ale metropolii.

În aceste zile au dat o luptă frumoasă și Romîni din comitatul Caraș-Severin în obicinuita congregație de primăvară, unde conducătorii Bănatului au știut să impună prin o tactică corectă.

Și în fine Romîni din Bihor, a căror sentimente naționale le-au știut să le încătușe atît timp sărapii administrativi, dau dovezi continue prin ținerea adunărilor populare, despre trezirea lor națională.

Voi schița de astă dată cu puține cuvinte numai cîteva din hotărîrile frumoase, ce le-au luat cele 3 sinoade, cari protestează contra tendințelor proiectului lui Apponyi, mulțămesc arhierilor pentru apărarea intereselor neamului și îi roagă să continue lupta începută pînă la cel mai de pe urmă for constituțional. Sinozul din Sibiu își exprimă dorința mării seminarului teologic, cel din Caransebeș aranjează afacerile diferitelor funda-

ționi, planul învățămîntului teologic introducînd de studiu obligat și noțiunile de drept public și privat, cu deosebire la partea practică și praxa de 6 săptămîni, ce au să-o facă candidații de preoție în cancelăria protopresbiterului tractual, și în fine cel din Arad aduce hotăriri pentru stîrpirea conviețuirilor nelegiuite și a alcoolizmului îndrumînd conzistorul să receră guvernul ca să închidă birturile de Simbătă seara pînă Luni dimineața, sau preoțimea și învățătorimea să obligă, ca să țină prelegeri publice asupra stricăciunii beuturilor, și să procure pentru fiecare comună tablouri și cărți cu conținut antialcoolic.

Iată un exemplu despre folosul real, ce ni-l aduce sinodalitatea bisericii noastre, iată cauza, de ce privește fiecare Român adevărat cu mîndrie și cu atențiune deosebită la toate instituțiunile noastre bisericesti.

Mă gîndesc la sărmana Bucovina, căreia nu îi este scris în cartea sorții să fie părtașa acestei fericiri, poate din cauza purtării filor ei!

* * *

Dieta din Budapesta sa redeschis. Deputatul Maniu a vorbit din punct de vedere naționalist la proiectul de lege despre servitori, prezentat de ministru agriculturii Darányi.

* * *

Guvernul »cel mare«, iară promisesese tot, cînd era în strimtoare, nu e în stare să-și împlinească promisiunile. Croații cer respectarea limbii naționale — garantată prin lege, la căile ferate din Croația, pe cînd ministerul a prezentat un proiect relativ la pragmatica funcționarilor dela căile ferate cu intențiuni contrare. Deputații croații nu cedează și au declarat că dacă nu li-se respectează legea, vor face cauză comună cu naționalitățile. Vom vedea!

Ne miră însă, că Croaților abia acum le-a venit mintea, să nu creadă minciunile celor cari știu numai promise.

Știri locale și din țară.

M. S. Împăratul a primit Marți în 28 Mai în audiență pe consilierul guv. și directorul poliției din Cernăuț dl Constantin Tarangul, care se prezentase pentru a aduce M. S. mulțămitele sale pentru decorația primită de curînd.

Proces de presă. Miercuri în 5 Iunie a. c. se va pertracta la tribunalul penal din Cernăuț procesul de presă intentat »Voinței Poporului« de către dl Dr. T. Bocancea din Cîmpulung. Incriminate sînt mai multe părți din cîțiva articoli apăruiți în aceasta gazetă, în care dl Bocancea a fost atacat pentru ținuta sa politică într'un mod necvalificabil.

Logodnă. Simpaticul și inimosul asesor consistorial din Caransebeș, dl Dr. Dimitrie Cioloca, cunoscut de pe vremea petrecerii sale îndelungate în mijlocul nostru, și-a logodit de viitoare soție pe d-șoara Elena, fiica frunțașului român din Bănat dl Daniil Loichița. Sincere felicitări!

„Reuniunea meseriașilor romîni din Cernăuț și suburbii“ își va ținea prima adunare generală Duminecă la 9 Iunie st. n. la oarele 11 a. m. în sala »Armoniei« în Palatul național, piața principală Nr. 3. P. T. publicul român se invită a participa la aceasta adunare. Comitetul provizor.

Curs de preparare. Societatea »Școala Romînă în Suceava« va întreprinde și în anul curent pe timpul ferilor școlare, adică din 10 Iulie pînă 30 August 1907 pentru elevii romîni un curs de preparare pentru examenul de primire în clasa I. gimnasială, secțiunea romînă. Pentru cărțile necesare și acoperirea speselor împreunate cu susținerea acestui curs va solvi fiecare elev o taxă de 8 coroane.

Inscrierile se vor face în 10 Iulie dela 8—11 oare a. m. în edificiul școalei rom. de băieți din loc. Suceava, în Iunie 1907. Comitetul societății »Școala Romînă în Suceava«.

Bancnotele de 5 fl. și 50 fl. se mai pot schimba pînă la 1 Aug. crt. cei ce au astfel de bani, să grăbească a-i schimba că dela data de mai sus își pierd valoarea.

Monede jubilar. Jubileului de domnie de 60 ani a Majestății Sale se va da expresiune și prin împregnarea de monede jubilar, cari să eternizeze pentru generațiunile viitoare amintirea acestui restîmp atît de important de domnie a Majestății Sale. Între alte monede se va împregna și una de aur reprezentînd valoarea de 100 coroane.

P. T. Domnii abonenți, cari sînt în restanță cu plata abonamentului, sînt rugați cu insistență a-și achita cît de curînd plata pentru abonament

Știri din lume.

Regina Romîniei Elisabeta a primit din partea Împărătesei-Mame Maria Feodorovna o serisoare de mulțumire pentru ajutoarele trimise din Romînia răniților ruși în ultimul războiu, precum și însemnele Crucei roșii, cl. I. Dl de Giers, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Rusiei, a avut onoare a remite Reginei Elisabeta această scrisoare și însemnele.

Turneul d-șoarei Agatha Birsescu Ilustra tragediană, d-ra Agatha Birsescu, părăsește peste cîteva zile Romînia. Ea pleacă în tovărășia talentatului artist dl Const. Radovici, fostul director al teatrului național din Craiova. Din București ei pleacă direct la Berlin, unde vor rămînea cîțva timp și unde va avea loc căsătoria lor. Dela Berlin artiștii romîni se îndreaptă în noul continent. D-șoara Birsescu are un angajament la »Irwing-Place Theater« pentru un sezon complet de 8 luni. Tot acolo va juca și dl Const. Radovici. La teatrul acesta se fac mari pregătiri în vederea seriei acesteia de reprezentanții și teatrul a fost complet reorganizat. A fost numit un nou director în locul d-lui Conried, anume D-rul Baumfeld, ziarist și autor dramatic. Repertoriul, pe care-l va juca acolo d-ra Birsescu în limba germană, e compus din tragedii clasice și drame moderne. D sa va mai lua parte la o serie de matineuri literare, organizate pentru a populariza cele mai de seamă producțiuni literare și artistice germane. Cu ocazia acestui turneu d-ra Birsescu și dl Radovici vor organiza în noul continent și o serie de reprezentații în limba romînească cu piese ca: »Mășterul Manole«, »Mărioară«, etc.

Moartea unui general român. În București a încetat din viață Dumineca trecută generalul-medec Dr. A. Fotino în etate de 73 ani. A jucat un rol important în campania dela 1877, ca șef al ambulanței marelui cartier general. La 1883 a fost înaintat la gradul de medic inspector-general al serviciului sanitar. La 1898 a trecut în rezervă.

Academia Romînă a fost autorizată să primească donațiunea făcută de doamna Alexandrina Ghica, conzistînd din suma de 50.000 lei, scrisuri urbane, cu obligațiunea, ca donatoarea să primească, pînă la trecerea sa din viață cupoanele. Apoi se va forma un fond »Ioan Ghica«, din venitul căruia să se cumpere și publice documente interne și externe relative la Istoria Romînilor.

Confiscarea operelor lui Tolstoi. Din Petersburg se anunță, că toate operele contelui Tolstoi, apărute pînă acum în străinătate, au fost confiscate în Rusia.

Mărcile postale jubilar romînc au fost retrase din circulațiune cu ziua de 12/25 Maiu a. c. Prin urmare aceste mărci nu mai au nici o valoare pentru serviciul postal român.

Declarare.

Am primit spre publicare următoarea declarare trimisă la redacția gazetei »Viitoriul«.

Onorabilă redacțiune a foaiei clericale independente »Viitoriul«!

De oarece articolul de fond »Pro domo« al ziarului »Viitoriul« ddo 15/28 Maiu Nrul 10, indirect apără interesele unei foi, care pe toate paginile sale trage în noroi biserica noastră și calomniază pre acei membri ai Ei, cari nu sînt aderenți ai aceluia partid și — tot indirect — aruncă toată culpa asupra celora, cari din feliurite cauze în parochii au nișcari neînțelegeri cu o parte mică de păstoriți malcontenti, foaia »Viitoriul« nu mai merită titlul de »independentă« și cu atît mai puțin de o foaie de amnă clericală.

Trimițîndu-vă onorariul de abonament pe anul curent, vă rog a nu mă mai privi ca abonent.

Cernăuț, 17/30 Maiu 1907.

Arhimandritul Juvenal Stefanelli.

Invitare.

Insoțirea de păstrare și credit pentru Cernăuț și suburbii, însoțire registrată cu garanță nemărginită în Cernăuț, își va ține adunarea generală ordinară în 16 Iunie a. c. la oarele 3 p. m. în sala »Armoniei«, piața principală Nr. 3 cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul direcțiunii despre starea însoțirii și activitatea direcțiunii;
2. Propunerea consiliului de controlă relativ la raportul gestiunii, la încheierea conturilor și la bilanțul pentru anul 1906, la absolutul direcțiunii, a visternicilor și al consiliului de controlă, și la întrebuintarea profitului.
3. Fixarea stării părtașilor și a depunerilor; fixarea termenelor de revocare pentru depuneri spre păstrare;
4. Alegerea de trei membri în direcțiune;

5. Alegerea de cinci membri în consiliul de controlă;

6. Alegerea unui visternic și sistemizarea unui post de funcționar stabil al însoțirii;

7. Revocarea părtașilor dela Centrală, și

8. Modificarea statutelor.

Dacă la aceasta adunare nu va fi de față numărul membrilor recerut prin statute pentru modificarea statutelor, atunci se va ține în 24 Iunie a. c. o altă adunare generală extraordinară, la care se va hotărî asupra punctului »modificarea statutelor« fără privire la numărul membrilor prezenți.

Încheierea conturilor cu raportul și propunerile direcțiunii și ale consiliului de controlă se află în localul însoțirii, piața principală Nr. 3 și membrii pot lua privire în ele.

Cernăuț, în 30 Mai 1907.

Adrian Bocca,
vicedirector.

Bibliografie.

A apărut:

A apărut Nr. 8 din »Revista politică și literară« cu următorul sumar: Blăjanul, Timpul jertfelor; I. Agîrbiceanu, Fragmente; Dr. Ioan Scurtu, Literatura ca factor al solidarității neamului; Dafin, Bătrînul (poezie); Un moț, Corespondență din București; A. C., Răscoala țărănilor; A. Ciato, Credință (poezie); Dr. V. Meruțiu, Viața din trecut; Dr. V. Macaveiu, O săptămîină în țară (Note cu creionul); Cronica literară: m. n. Luca Rusu: Mitropolitul Sava Brancovici de Dr. Aug. Bunea, Romulus Cioflec; Doamne ajută-ne, București 1907. Oscar Wilde: Solomea, tr. de Z. Birsan, Biblioteca pentru toți. București 1907. Aurel Ciato: Răspuns Luceafărului. Reviste, Redacțional etc. Apare la Blaj (Balázsfalva). Abonamentul 10 cor. pe an, pentru învățători și studenți 6 cor. Pentru Romînia și străinătate 12 cor.

Cea mai bogată baie feruginoasă în acid carbonic și baie de nămol, idroterapie rațională, cură de zer și lapte

DORNA

In Carpații Bucovinei

stație a căilor ferate, situată la confluența Dornei și Bistriței aurie 14 oare depărtare dela București și 11 oare
- - - depărtare dela Liov. - - -

Palate monumentale de cură, apaducte din isvoare alpine, canalizație, lumină electrică, cale pentru biciclete, de două ori pe zi concerte ale muzicii militare dela regimentul din Bistrița, excursiuni în România, Transilvania și Ungaria apropiată cu trăsura, călare și plute. Succese splendide la boale de nervi, boale femești și cele de inimă, la anemie, arteriosclerosă și exodate. Prospecte gratis. Informațiuni medicale se pot lua la medicul stabilimentului de băi cons. imp.

Dr. Arthur Loebel.